

Mál nr. 440/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila: (V1) og (V2)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B)

Árekstur. Sönnun tjónsatviks. Umfang tjóns.

Gögn.

1. Málskot móttakið 25. nóvember 2025 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V1 dags. 22. desember 2025 ásamt fylgiskjöllum.
3. Bréf V2 dags. 30. desember 2025.
4. Viðbótarathugasemdir M dags. 5. janúar 2026.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi tjónstilkynningu M til V1 ók hún A eftir Stekkjarbakka í Reykjavík um kl. 15:30 hinn 9. maí 2025. B sem hafi verið fyrir aftan A í mikilli umferð, hafi verið ekið fram úr A með ólöglegum hætti, yfir óbrotna miðlínu og rekist á vinstri hlið A er henni var ekið fram hjá henni. Ökumaður B hafi því næst flúið af vettvangi. Skemmdir hafi orðið á vinstri hliðarspegli og vinstra frambretti A við atvikið. V2 sem hafi verið vátryggjandi B á tjónsdegi, hafi hafnað bótaskyldu og fari M því fram á að úrskurðað verði um bótaskyldu V2.

V1, sem á tjónsdegi var vátryggjandi A, óskaði eftir því við Aðstoð og öryggi að gerður væri samanburður á bifreiðunum A og B og liggur skýrsla þess, dags. 3. júní 2025, fyrir nefndinni. Niðurstaða hennar er sú að rispur á frambretti A séu ekki eftir árekstur þar sem lögun þeirra bendi ekki til þess. Tvær ákomur hafi þá verið á hlíf vinstri hliðarspegils A og ein ákoma undir hlíf hægri hliðarspegils B. Sú ákoma hafi passað ágætlega við hæð neðri ákomunnar á hlíf hliðarspegils A.

Í bréfi V1 til nefndarinnar kemur fram að félagið telji sannað að ákomur á vinstri hliðarspegli A verði raktar til notkunar B þegar henni var ekið fram úr A. Eigi M því rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu B.

Í bréfi V2 til nefndarinnar kemur fram að kallað hafi verið eftir framburði ökumanns B. Hann hafi kannast við að hafa ekið fram úr A en hafnað því að hafa ekið utan í hana. V2 telji fyrirbyggjandi skýrslu Aðstoðar og öryggis ekki hafa sýnt fram á það með öyggjandi hætti að ákomur á A og B pössuðu saman. Svo tjón verði bætt úr lögboðinni ábyrgðartryggingu ökutækis þurfi umrætt tjón að vera sannanlega að rekja til notkunar þess ökutækis. Hafi M samkvæmt framangreindu ekki tekist að sýna fram á það.

Í viðbótarathugasemdum M er rakið að ökumaður B hafi valdið árekstrinum af ásetningi en hann hafi með aksturslagi sínu brotið gegn ákvæðum umferðarlaga nr. 77/2019 og V2 hafi ekki sinnt rannsókn málsins sem skyldi. Þá er áréttað að M hafi bæði séð og fundið fyrir því þegar B rakst á A. Hún telur þá, eins og atvikum þessa máls er háttað, ósanngjarnt að hún beri ein sönnunarbyrði í málinu enda sé sönnunarstaða hennar erfið og V2 hafi ekki rannsakað atvik sem skyldi. Vísar hún þá til ákvæða 4. og 5. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019 til stuðnings því að ökumaður B beri skaðabótaábyrgð á tjóni hennar.

Álit.

Samkvæmt almennum sönnunarreglum hvílir sönnunarbyrði þess að tjón á bifreið hennar verði rakið til notkunar B á M. Engin sjálfstæð yfirlýsing liggur fyrir frá ökumanni B, sem að sögn V2 neitar því að hafa valdið umræddu tjóni. Kemur þó fram í bréfi V2 að hann kannist við að hafa verið á vettvangi og ekið fram úr A. Þá liggur samanburðarskýrsla Aðstoðar og öryggis fyrir nefndinni og af henni má ráða að samræmi sé í ákomum á hliðarspeglum A og B. Verður jafnframt að telja að þær ákomur séu til samræmis við lýsingu M á atvikum. Jafnframt kemur fram í skýrslunni að aðrar ákomur á A séu ekki til samræmis við árekstur.

Er það því mat nefndarinnar að nægilega sé sýnt fram á að tjón á hliðarspegli A verði rakið til notkunar B og því skuli það tjón bætt úr ábyrgðartryggingu B, sbr. 1. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar. Að öðru leyti er ósannað að tjón á A verði rakið til notkunar B.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu B hjá V2 að því er varðar tjón á vinstri hliðarspegli A.

Reykjavík, 4. febrúar 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir